

GVLIELMVS BVDAEVVS
ERASMO S.

Eri circiter tertiam uigiliam noctis uenerūe
huc Germani duo, literasq; tuas mihi reddi-
derunt ad lectum iam iam ituro. Lucubraue-
ram ad horam usque nonam, quod ieiunijs
tantū soleo. Nam post cibum nihil lego, nisi
summa coactus necessitate. Nec tamen statā
horam dormiendi habeo: quare matutino saepe obdormi-
sco, ut q; annis iam quatuordecim noctes treis (ut opinor)
uacuas capitis dolore non habuerim, tantū abest ut sum-
mo illo bono fruam uoluptuariorum philosophorum dolo-
ris uacuitate. Mane igitur hæc ad te scripsi, ne tabellarium
morarer: quando ita orabat me Beraldus, qui ei comitem
cum epistolio dedit. *πρῶτον μὲν οὖν ὧ ἄνερ προσελίεσατε τοῖς ἐπι-
πουρανίοις ἔυχομαι πᾶσι Ἐπάσαις, ὅσιν ἔννοιαν ἔχωρ ἔγωγ Διαπε-
λῶ σοι, τοσαύτῳ ὑπερξαι μοι παρά σε, ἔπειδ ὅτι μάλιστα ὑπερ-
ἡμῶν, ἢ τε ἡμετέρας ἐσεβείας τε καὶ δόξης, τοῦτο παρὰ σε ἴσῃ δὲ
ὄρ ἡμῖν. τοῦτο δ' ἐσιρῶ μόνον πλὴν ἔννοιαν ἴσῃ ἀλλήλοις ἀποδοῦναι, ἀλλ-
ὰ καὶ τῆ ἀμνησίας τῆ τεδείση, ὡς προήρηται ἢ βεβούληται ἡμῶν ἐ-
κάτερος, οὕτως ἔναπομλήσῃ. ἢ ταῦτα μὴ οὕτω περὶ ἡμῶν εὐφρα-
μίας δὴ δεινένεκα. ἔσω δὴ ὁ ἀμνησίας νόμος πάντῃ πάντως κύριος,
ὡς δὴ ἐκκλησία τρίτη κείμενος. Hac certe lege stare mihi cer-
tum est tanq; trinundino perlata. Itaq; obiectis nō respon-
debo: quoniā hanc excetram alia ratione ineluctabilē esse
inter nos satis cōuenit: nisi hoc inficiabor, quod tu de Stro-
phologia inquis me nō negare. Quem locū epistolæ meæ
uide etiam atq; etiā ut satis intellexeris. Deinde quod te
stificaris te nihil unq; oblocutum, per me licet ut uerum
sit, nec necesse habeo uicissim itidem contestari: cum id sa-
tis superioribus epistolis actum sit, si semel agi potuit. Q;
si qui tuorum mihi obtrectauerunt, ut eos fecisse literatis*

testimonijs credidi, non tam improbus sum, ut etiam si id
 causa tua instituerunt, tu illorum praestare debeas aut stul-
 titiam, aut studium inconsultum. Atque ut stomachum an-
 te hac aloë fortasse immodice temperata perpurgavi, sic
 etiam aureis aceto posthac eluere statui, ne quemuis ob-
 trectationis aut querimoniae nuncium non excussum ad-
 mittant. Saepe enim in fraudem nimia simplicitate incidi:
 id quod tibi accidisse credo de epistolis tuis: quas tu male-
 dicas appellas, ego immo dice falsas: quae tamen à te aceto
 postea & tunc etiam tinctae multum remiserunt iniuriae
 & falluginis. Quod mihi & ingenij & doctrinae palma ce-
 dis & laude, non accipio quod das: non id agebatur nos-
 tra illa controuersia: quam ita ipsam decisam esse uolo,
 nihil ut inde mihi accessisse uideatur, ne non gratuita sit.
 Et alioqui nunquam ea de re contendere litigiose in ani-
 mum inducam, cuius acerba, odiosaque disceptatio est,
 tranquillitatisque interpellatrix: iudiciū autem ferè post-
 humum esse solet, duntaxat incorruptum: quanquam sa-
 tis compertum habeo eam tibi suspicionem praecordijs ali-
 quando haesisse. *ὅς γε ὦ γῆ καὶ θεοί, οὐκ ὠκνησας εἰπεῖν ἥτε-
 ρί δὴ βούληται ὁ βουδᾶ. ἐξέσωτε ἡδὴ αὐτῶ, καὶ ναῦ δὴ πρῶτα
 ῥῶ τῶν προπείων τῶν κατὰ τῆν παιδείαν, ἀρά γε καὶ παρασιτεῖν οἱ οὐ-
 τὸ ἐμὲ ἀξιοί;* Egon' eò insolentiae uenerim, ut aliquid ei-
 uscemodi animo agitauerim? ego ne si antistiti quidem
 tuo esse mihi contigisset, fortunarumque auctori? Tu ista
 inconsulte rumigerulis credidisti. Quibus iam certe su-
 spitiunculis abstergendos utrinque animos nobis esse cen-
 seo. Verum mira sunt illa, quae scribis de illis eruditio-
 nis ingenuae hostibus. Profecto tui me iam coepit misere-
 scere, cui in eam arenam descendere nunc necesse sit, aut
 patrocinium deserendum institui honestissimi, ultimaeque
 uoluntatis illius antistitis, qui legatum memorabile, uberrim-
 umque reliquit ad studia alenda hoim ingenio praeditorum.

Hic æquioribus omnino utimur sacrae philosophiæ defensoribus. Quare si istinc paululum concederes, ut statuisse te rumor est, tuarum rerum iactura, istiusq; prouinciæ cōmodorum, ingens (ut opinor) compendium laboris, molestiæq; factitares. Hac in urbe omnino, si non ample, certe honorifice & cōmode cum uiris existimatissimis agitur, primariaq; commendationis in literarum lautiorum professione. Tu rationum tuarum summam melius nouisti, quas etiam (ut arbitror) cum amicis iuratiōibus subducis: ego cum scribendi argumentum requirerem, hæc epistolę addidi. Nam de aulica expeditione mea, non est quod fabulam mox à me expectes: nūc etiam in serijs occupatus: huiuscemodī nugis nō uacas, & me hilaritas cum ocio deficit. Nam his diebus literas Roma, Venetijs, ex aula, alijs undeq; simul accipi: quibus cū respondere cœpissē, tuæ superuenerunt. Est & alia commentatio, quæ sibi quadragenarij ieiunij magnam partē uendicabit, si auspiciari uacabit. Huc tanquam in securitatis domicilium me transtuleram, sed curæ & negocia umbra sequaciora me comitantur quoquo gentium, locorumq;. Hęc ad te tantum scribere licuit ante sacrum matutinum, quoniā dies festus erat. Vale. Ex Marliano nostro, Quinto Calend. Martias. Uuem tuum uerbis meis salutabis: cui nō fuit ocium ut scriberem, & alioqui nihil erat, quod scriberem: nisi si maētum esse iuberem ea ingenij, industrięq; claritate, quam tu testificare. Scripsi ei ad Calendas Februarias, aut postridie Calendas. Ἐξ ἔωσο ὦ ἐπανορθωτὰ καὶ ἄρμολὰ τῶν καλῶν συγγραμμάτων, καὶ διατέλει τὸ ποιοῦν καὶ εὐτυχῶν.

GVLIELMVS BVDAEVS GV
LIELMO MAINO S.

Quum in